

Arrest

nr. 283 819 van 25 januari 2023
in de zaken RvV X / IX en X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J.-Y. CARLIER
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2022 heeft ingediend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen X en X, om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatsecretaris voor Asiel en Migratie van 12 september 2022 tot weigering van machtiging tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. (zaak X)

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 september 2022 tot weigering van machtiging tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. (zaak X)

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 23 november 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERDUSSEN, die loco advocaat J. CARLIER verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De beide verzoekende partijen vormen een gezin, samen met hun minderjarige kinderen. Zij dienden een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit

Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna: het Uitvoeringsbesluit 2022/382).

1.2. Met de bestreden beslissingen worden de gevraagde machtigingen geweigerd.

In hoofde van verzoekster en haar twee minderjarige kinderen luidt de beslissing als volgt:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN MACHTIGING TOT VERBLIJF MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Mevrouw

naam : C.

voornaam : R.

geboortedatum : (...)1978

geboorteplaats: Otaki, Moldavië (Rep.)

nationaliteit : Moldavië (Rep.)

+ kind: C.D. , (...)2005 (°Lviv, Oekraïne; Nationaliteit: Moldavië)

+ kind: C.Mr. , (...)2012 (°Lviv, Oekraïne, Nationaliteit: Moldavië)

Krachtens de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet) en artikel 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382), wordt u geen machtiging tot verblijf toegekend. Bovendien, krachtens artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, binnen 30 dagen, om volgende redenen:

Op 06.09.2022 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

In het kader van deze aanvraag legde u volgende documenten voor: een paspoort van Moldavië dat werd afgeleverd op 18.09.2019 en geldig is tot 18.09.2029, evenals een permanente verblijfskaart voor Oekraïne die werd afgeleverd op 25.06.2020 en geldig is tot 22.06.2030. Tot slot legde u een huwelijksakte voor van het huwelijk met uw echtgenoot I.S. (°(...)1965, Moldavië) op 12.11.2019.

Artikel 2, lid 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt dat de lidstaten dit besluit of passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toepassen op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren.

Om na te gaan of u in staat bent in veilige en duurzame omstandigheden naar uw land van oorsprong terug te kunnen keren, werd u op 06.09.2022 door de DVZ gehoord.

Tijdens dit gehoor verklaarde u dat u geboren bent in Moldavië op (...) 1978. U groeide op in Otaki samen met uw broer C.V. , beheerst de officiële landstaal en bleef er tot 1993 wanneer u gehuwd zou zijn in Moldavië met uw echtgenoot en jullie vervolgens verhuisden naar Soroki in Moldavië en er een gezinscel startten. Jullie kregen zes kinderen. Drie daarvan vervoegden jullie in België: C.D., (°(...)2005 Lviv, Oekraïne; Nationaliteit: Moldavië), C.Mr. , (°(...)2012 Lviv, Oekraïne; Nationaliteit: Moldavië) en Mx. (°(...)2003, Moldavië, OV xxx). Deze laatste is meerderjarig en is tevens onderwerp van een weigering aangezien hij niet voldoet aan de in artikel 2, lid 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalde voorwaarden om een tijdelijke bescherming te ontvangen. Uw drie oudste kinderen wonen op dit moment in Moldavië: C.L., C.I. en C.M. . Ook uw broer woont nog in Moldavië. Uw ouders zouden ongeveer twintig jaar geleden overleden zijn. U verklaarde in Moldavië nooit gewerkt te hebben aangezien er volgens u niet veel werk is, en in Oekraïne zou u bijverdiend hebben als poetsvrouw. Jullie waren er tot 2018 regelmatig naartoe gegaan maar jullie verklaren slecht te zijn met data en daarom niet goed te weten vanaf wanneer jullie er precies waren. Wel verklaarden jullie in die jaren heel veel naar Moldavië gereisd te zijn, totdat jullie permanent verblijf ontvingen in 2018 op basis van de geboorte van uw dochter in

Oekraïne. Uw echtgenoot verklaarde echter dat het permanente verblijf geopend werd aan de hand van zijn zaak. In november 2019 bent u nog in Moldavië geweest voor de vernieuwing van uw paspoort. U verklaarde daarnaast met uw gezin in februari van dit jaar naar Moldavië gereisd te zijn vooraleer jullie naar België kwamen. Wanneer werd gevraagd naar redenen waarom het voor u niet mogelijk zou zijn in veilige omstandigheden terug te keren naar Moldavië heeft u geen enkel motief aangehaald.

Wat uw mogelijkheid betreft om in veilige omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong (Moldavië), wijzen we er op dat u geen enkel element aanhaalde die een veilige terugkeer in de weg zou staan, noch legde u enig plausibel bewijs voor dat zou kunnen staven dat het voor u niet mogelijk zou zijn terug te keren in veilige omstandigheden. Bovendien verklaarde u zeer regelmatig teruggekeerd te zijn in de jaren voor 2018, ging u nog in 2019 naar daar voor de vernieuwing van uw paspoort en lichtte u toe met uw gezin naar Moldavië gereisd te zijn in februari dit jaar vooraleer u naar België kwam. Dit zijn elementen die verder onderstrepen dat het mogelijk is voor u om in veilige omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong.

U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat het niet mogelijk is in veilige omstandigheden terug te keren naar Moldavië.

Wat uw mogelijkheid betreft om in duurzame omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u een volwassen vrouw bent van 43 jaar die het grootste deel van haar leven in Moldavië heeft doorgebracht. U groeide er op, beheerst de officiële landstaal en bouwde er een groot cultureel en familiaal netwerk uit. U startte er immers een gezinscel, waarvan drie kinderen in Moldavië wonen op dit moment, net als uw broer. Uw meerderjarige zoon vergezelde u naar België die een weigering tot verblijf ontving aangezien hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals vastgelegd in artikel (EU) 2022/382. Uw man en twee dochter zijn tevens onderwerp van een weigering. Gelet op het feit dat uw kerngezin dat u vergezelde in België het onderwerp is van een weigering staat een terugkeer naar uw land van oorsprong niet in disproportionaliteit ten opzichte van een recht op een privé- of gezinsleven.

Gelet op bovenstaande elementen kan vastgesteld worden dat u nog steeds een sterke band heeft met uw land van oorsprong (Moldavië) die u in staat stelt op duurzame wijze terug te keren: u heeft er nog familie en vrienden wonen, beheerst de officiële landstaal en heeft er een ruim cultureel en familiaal netwerk. De door u in Oekraïne verworven kennis en vaardigheden kunnen bovendien aangewend worden om u op duurzame wijze in uw land van oorsprong te hervestigen.

Bovenstaande vaststellingen in rekening genomen, maakt u in het kader van deze aanvraag niet op het eerste zicht aannemelijk dat u niet in staat bent om in veilige en duurzame omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong zoals bedoeld in artikel 2. lid 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

In toepassing van artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing. In toepassing van artikel 74/13 van de wet wordt bij het nemen van deze beslissing tot verwijdering rekening gehouden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en uw gezondheidstoestand. Zoals reeds aangehaald bent u een volwassen vrouw met nog sterke familiale en culturele banden in uw land van oorsprong: u beheerst de officiële landstaal en heeft er nog verschillende familieleden wonen. De leden van uw kerngezin die u op dit moment vergezellen in België zijn allen het onderwerp van een weigering. Tot slot, wat uw gezondheidstoestand betreft, merken we op dat u geen gewag maakte van medische elementen die u zouden belemmeren te reizen of naar uw land van oorsprong terug te keren.”

De bestreden beslissing met betrekking tot verzoeker luidt als volgt:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN MACHTIGING TOT VERBLIJF MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

“Mijnheer

naam : S.

voornaam : I.

geboortedatum : (...)1965

geboorteplaats: Otaki, Moldavië (Rep.)

nationaliteit : Moldavië (Rep.)

Krachtens de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet) en artikel 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382), wordt u geen machtiging tot verblijf toegekend. Bovendien, krachtens artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, binnen 30 dagen, om volgende redenen:

Op 05.09.2022 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

In het kader van deze aanvraag legde u volgende documenten voor: een paspoort van de Republiek Moldavië die werd afgeleverd op 18.09.2019 en geldig is tot 18.09.2029, evenals een permanente verblijfskaart voor Oekraïne die werd afgeleverd op 04.12.2022 en geldig is tot 04.12.2030. Daarnaast legde u een huwelijksakte voor van een huwelijk dat plaatsvond in Oekraïne op 12.11.2019 met C.R. (°(...).1978, Moldavië, OV xxx). Tot slot voegde u een document toe dat uw invaliditeit aantoont te Oekraïne daterend van 27.05.2021.

Artikel 2, lid 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt dat de lidstaten dit besluit of passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toepassen op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren.

Om na te gaan of u in staat bent in veilige en duurzame omstandigheden naar uw land van oorsprong terug te kunnen keren, werd u op 05.09.2022 door de DVZ gehoord.

Tijdens dit gehoor verklaarde u dat u geboren bent in Moldavië op 19 januari 1965. U groeide op in Otaki met uw broer en twee zussen. U zou niet gestudeerd hebben en steeds bij uw moeder ingewoond hebben en u heeft er ook nooit gewerkt volgens uw verklaring. In de laatste jaren van haar leven zou uw moeder bij uw zus gewoond hebben en om die reden zou u naar Oekraïne gegaan zijn om werk te zoeken. Daar richtte u een kleine handel op die u in staat stelde te overleven, maar u zou steeds op en af blijven gaan tussen Moldavië en Oekraïne. Uw twee jongste dochters zouden in Oekraïne geboren zijn: C.D. (°(...).2005, Lviv Oekraïne, OV xxx) en C.Mr. (°(...).2012, Lviv Oekraïne, OV xxx). Wanneer werd gevraagd naar de geboortes van uw kinderen in Oekraïne en of u toen reeds in Oekraïne woonde lichtte u toe niet goed te zijn met data en u zich dit niet duidelijk te herinneren. Hierover verklaarde u voorts dat u voor 2018 steeds illegaal in Oekraïne verbleef en dat op basis van uw zaak uiteindelijk permanent verblijf ontvangen zou hebben. U verklaarde in de jaren voor 2018 steeds heen en weer naar Moldavië gereisd te zijn, en vanaf 2018 verklaarde u onafgebroken in Oekraïne gewoond te hebben. In 2021 kreeg u vervolgens een invaliditeitsattest in Oekraïne waarna u volledig stopte met werken. U legde dit document voor tijdens uw gehoor. Tevens lichtte u toe voor uw komst naar België ook via Moldavië gereisd te zijn. Uw drie oudste kinderen verblijven in Moldavië, net als uw broer en twee zussen. Uw beide ouders zouden reeds overleden zijn. Uw oudste zoon, Mx. (°(...).2003, Moldavië, OV xxx) vergezelde jullie tevens naar België en ontving op 13.09.2022 een weigering tot verblijf aangezien hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals vastgelegd in artikel (EU) 2022/382.

U verklaarde nog met uw gezin in februari naar Moldavië gereisd te zijn vooraleer jullie naar België kwamen. Wanneer werd gevraagd naar redenen waarom het voor u niet mogelijk zou zijn in veilige omstandigheden terug te keren naar Moldavië haalde u aan dat het kan dat er een oorlog zal uitbreken maar legde u geen enkel bewijs voor dat aantoont waarom u niet in veilige omstandigheden kan terugkeren.

Wat uw mogelijkheid betreft om in veilige omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong (Moldavië), wijzen we er op dat u geen enkel element aanhaalde die een veilige terugkeer in de weg zou staan. U lichtte toe dat u denkt dat er een oorlog kan uitbreken in Moldavië maar legde geen enkel plausibel bewijs voor dat zou kunnen staven dat het voor u niet mogelijk zou zijn terug te keren in veilige omstandigheden. Bovendien verklaarde u zeer regelmatig teruggekeerd te zijn in de jaren voor 2018 en lichtte u toe met uw gezin naar Moldavië gereisd te zijn in februari dit jaar vooraleer u naar België kwam,

elementen die verder onderstrepen dat het mogelijk is voor u om in veilige omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong.

U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat het niet mogelijk is in veilige omstandigheden terug te keren naar Moldavië.

Wat uw mogelijkheid betreft om in duurzame omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u een volwassen man bent van 57 jaar die het grootste deel van zijn leven in Moldavië heeft doorgebracht. U groeide er op, beheerst de officiële landstaal en bouwde er een familiaal en cultureel netwerk uit. U startte er immers een gezinscel, waarvan drie kinderen in Moldavië wonen op dit moment, net als uw broer en twee zussen. Uw meerderjarige zoon vergezelde u naar België die een weigering tot verblijf ontving aangezien hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals vastgelegd in artikel (EU) 2022/382. Uw vrouw en twee dochter zijn tevens onderwerp van een weigering. Gelet op het feit dat uw kerngezin dat u vergezelde in België het onderwerp is van een weigering staat een terugkeer naar uw land van oorsprong niet in disproportionaliteit ten opzichte van een recht op een privé- of gezinsleven.

Gelet op bovenstaande elementen kan vastgesteld worden dat u nog steeds een sterke band heeft met uw land van oorsprong (Moldavië) die u in staat stelt op duurzame wijze terug te keren: u heeft er nog familie en vrienden wonen, beheerst de officiële landstaal en heeft er een ruim cultureel en familiaal netwerk. De door u in Oekraïne verworven kennis en vaardigheden kunnen bovendien aangewend worden om u op duurzame wijze in uw land van oorsprong te hervestigen.

Bovenstaande vaststellingen in rekening genomen, maakt u in het kader van deze aanvraag niet op het eerste zicht aannemelijk dat u niet in staat bent om in veilige en duurzame omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong zoals bedoeld in artikel 2, lid 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

In toepassing van artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing. In toepassing van artikel 74/13 van de wet wordt bij het nemen van deze beslissing tot verwijdering rekening gehouden met het hoger belang van het kind, het gezinsleven en uw gezondheidstoestand. Zoals reeds aangehaald bent u een volwassen man met nog sterke familiale en culturele banden in uw land van oorsprong: u beheerst de officiële landstaal en heeft er nog verschillende familieleden wonen. De leden van uw kerngezin die u op dit moment vergezellen in België zijn allen het onderwerp van een weigering. Tot slot, wat uw gezondheidstoestand betreft, merken we op dat u geen gewag maakte van medische elementen die u zouden belemmeren te reizen of naar uw land van oorsprong terug te keren."

2. Over de verknochtheid

Gelet op het feit dat de bestreden beslissingen betrekking hebben op twee echtgenoten en hun kinderen, en de verzoekschriften die zij bij de Raad hebben ingediend nagenoeg identiek zijn, past het om beide zaken samen te behandelen.

3. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen in de zaak X een exceptie van onontvankelijkheid op in zoverre het beroep werd ingediend voor de minderjarige kinderen. Zij zet deze als volgt uiteen:

"De verweerder stelt vast dat verzoekende partij het beroep instelt "in haar eigen naam alsmede in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar beide minderjarige kinderen". De bestreden beslissing die betrekking heeft op de minderjarige kinderen betreft een beslissing dd. 12.09.2022, tot weigering van machtiging tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoekende partij stelt het beroep tot schorsing-en nietigverklaring tegen deze beslissingen in, "in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar beide minderjarige kinderen".

Artikel 376, eerste lid, B.W. luidt: "Wanneer de ouders het gezag over de persoon van het kind gezamenlijk uitoefenen, beheren zij ook gezamenlijk zijn goederen en treden zij gezamenlijk als zijn vertegenwoordiger op."

Overeenkomstig artikel 35 W.I.P.R. is in casu het Belgische recht van toepassing (artikel 35 W.I.P.R., in fine): “De uitoefening van het ouderlijk gezag of van de voogdij wordt beheerst door het recht van de Staat op wiens grondgebied het kind zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip waarop die uitoefening wordt aangevoerd.”

Derhalve kan verzoekende partij niet op ontvankelijke wijze alleen—zonder de vader—een procedure in rechte inleiden. De beide ouders moeten gezamenlijk optreden als vertegenwoordiger.

Desbetreffend kan ook worden verwezen naar de rechtspraak van de Raad van State:

“Hoewel de bestuursorganen –en niet de minderjarige –betreffende de geldigheid van de vertegenwoordiging van een minderjarige door slechts één van zijn ouders desgevallend aanspraak kunnen maken op de hoedanigheid van ‘derden die te goeder trouw zijn’ in de zin van art. 373, 2e lid BW, dat bepaalt dat elke ouder in het kader van de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag wordt geacht te handelen met de andere ouder, wanneer hij, alleen, een handeling stelt die met dit gezag verband houdt, geldt dit niet voor de Raad van State die zonodig ambtshalve de vraag moet stellen naar de regelmatigheid van een beroep dat bij hem aanhangig wordt gemaakt. Aangezien art. 376, 1e lid BW bepaalt dat de ouders in geval van gezamenlijke uitoefening de minderjarige samen vertegenwoordigen, is het beroep in casu onontvankelijk.” (R.v.S. nr. 205.421, 18 juni 2010, Rev.dr.étr.2010, afl. 158, 148, noot)

Zie ook:

“3.2. Tenzij door de vrederechter een voogd werd aangesteld (artt. 389-420 8W.), treden naar Belgisch recht de ouders in beginsel gezamenlijk op als wettelijk vertegenwoordiger voor hun minderjarige kind (artikel 376, eerste lid B.W.). Het vermoeden van instemming van de andere ouder wanneer één van hen alleen zou optreden (artikel 376, tweede lid, B.W.), is niet van toepassing op de vertegenwoordiging bij proceshandelingen (RvV 2 maart 2010, nr. 39 686AV), waardoor steeds beide ouders als vertegenwoordigers moeten optreden. In casu treedt enkel de vader op in zijn hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger waardoor de minderjarige kinderen niet op geldige wijze werden vertegenwoordigd. Het beroep is niet ontvankelijk voor zover het door verzoeker wordt ingediend als wettelijk vertegenwoordiger van zijn minderjarige kinderen.” (R.v.V. nr. 128 352 van 28 augustus 2014)

Het beroep, in zoverre door verzoekende partij ingediend, “in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar beide minderjarige kinderen” en gericht tegen de beslissing dd. 12.09.2022 tot weigering van machtiging tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, is dan ook niet ontvankelijk.”

De Raad stelt vast dat als rechtsadressaten op de eerste bestreden beslissing worden vermeld verzoekster en haar twee minderjarige kinderen. Het niet is betwist dat verzoeker, I.S., de vader is van deze kinderen C.D. en C.Mr., waarnaar wordt verwezen in de motieven van de beide bestreden beslissingen, die door verzoekers met de bijstand van eenzelfde raadsman op dezelfde dag werden aangevochten bij de Raad. Uit niets blijkt dat de beide verzoekers en hun kinderen niet langer samen als een gezin zouden functioneren. Het kenmerk dat is vermeld op de beide beslissingen is overigens hetzelfde. In de nota's van de verwerende partij wordt verder op identieke wijze gerepliceerd op het middel dat zowel door de vader als de moeder van het gezin werd aangevoerd en dat betrekking heeft op de nationaliteit van één van hun minderjarige dochters. Het zou derhalve van een overdreven en ongeoorloofd formalisme getuigen indien in de onderhavige zaken er zou worden van uit gegaan dat het beroep onontvankelijk zou zijn in zoverre het werd ingediend voor de minderjarige kinderen van het koppel omdat alleen de moeder van de kinderen werd vermeld als wettelijke vertegenwoordiger op het verzoekschrift tegen de beslissing die haar en haar minderjarige kinderen betreft. Ten overvloede kan nog worden vastgesteld dat hierna zal blijken dat verzoekers zelf zich beroepen op een statuut als gezinslid van een Oekraïense onderdaan, dat de Raad dit hoedanook moet onderzoeken en dat uit de eerste bestreden beslissing blijkt dat de kinderen het statuut van de moeder volgen. Het al dan niet ontvankelijk verklaren van de exceptie heeft dan ook geen enkele weerslag op het onderzoek van het beroep.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoekers voeren onder meer de schending aan van artikel 57/29 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna: het uitvoeringsbesluit 2022/382) en het zorgvuldigheidsbeginsel. Na een theoretische uiteenzetting betogen zij het volgende in een eerste middelonderdeel:

“Ter ondersteuning van dit verzoek legt verzoeker een document van de migratiedienst van de Oekraïense staat over. Dit document bevestigt dat de jongste dochter van verzoekster, C.Mr., op grond van artikel 8 van de wet op het Oekraïense staatsburgerschap het Oekraïense staatsburgerschap heeft verkregen.

Op grond van artikel 2, lid 1, sub a, van uitvoeringsbesluit 2022/382 heeft M. C. derhalve recht op tijdelijke bescherming, zonder enige voorwaarden. In overweging 11 van dat handhavingsbesluit staat dat (we benadrukken):

“Dit besluit strekt ertoe tijdelijke bescherming in te voeren voor Oekraïense onderdanen die in Oekraïne verblijven en sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt door de militaire invasie van de Russische strijdkrachten die op die datum begon. Tijdelijke bescherming moet tevens worden ingevoerd voor onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die sinds 24 februari 2022 uit Oekraïne ontheemd zijn geraakt en die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne de vluchtelingenstatus of gelijkwaardige bescherming genoten. Daarnaast is het van belang de eenheid van gezinnen te bewaren en te voorkomen dat leden van hetzelfde gezin een verschillende status genieten. Daarom moet ook tijdelijke bescherming worden ingevoerd voor de gezinsleden van die personen indien het gezin reeds in Oekraïne bestond en er verbleef ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden ».

Aangezien Mr.C. nog minderjarig is, moeten ook haar ouders en wettelijke vertegenwoordigers, alsmede haar zus, eveneens minderjarig, recht hebben op tijdelijke bescherming, als gezinslid van een Oekraïens staatsburger. De beste belangen van het kind, zoals beschermd door artikel 24 van het Handvest, zijn in het geding.

Artikel 2, lid 1, onder a), van Uitvoeringsbesluit 2022/382 bepaalt uitdrukkelijk dat aan de gezinsleden van een Oekraïens onderdaan tijdelijke bescherming moet worden verleend. In lid 4 van hetzelfde artikel wordt gepreciseerd wat onder “gezinsleden” moet worden verstaan. Het onderhavige geval, namelijk de ouders van een minderjarig kind met de Oekraïense nationaliteit, wordt in dat lid niet uitdrukkelijk genoemd. De definitie van “gezinsleden” omvat echter ook de minderjarige kinderen van een Oekraïens onderdaan en andere afhankelijke gezinsleden. Aangezien de betrokken bepaling duidelijk tot doel heeft de eenheid van het gezin te bewaren en minderjarige en afhankelijke kinderen te beschermen tegen scheiding van hun ouders, ligt het voor de hand dat de ouders van een minderjarig Oekraïens kind onder de definitie van “gezinsleden” in de zin van uitvoeringsbesluit 2022/382 vallen, zodat verzoeker op die basis tijdelijke bescherming kan krijgen.

In een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (C22/21, 15 september 2022) is het begrip “familielid van een burger van de Unie” uitgelegd als “personen die met deze burger een afhankelijkheidsrelatie onderhouden die berust op nauwe en duurzame persoonlijke banden die binnen eenzelfde huishouden tot stand komen in het kader van een op louter opportuniteitsoverwegingen gebaseerde gemeenschap van samenwoning”. Een dergelijke redenering geldt naar analogie voor het onderhavige geval, aangezien de kinderen van het gezin C.-S. in een afhankelijke relatie tot hun ouders staan. Hun jongste dochter Mr. heeft op grond van haar Oekraïense nationaliteit recht op tijdelijke bescherming. Ook de andere kinderen van het echtpaar, D., minderjarig, en Mx., die net meerderjarig is geworden, moeten tijdelijke bescherming krijgen, aangezien zij duidelijk in een afhankelijkheidsrelatie tot hun ouders staan.

Voor zover de bestreden beslissingen verzoekers plaatsen in de categorie van artikel 2, lid 2, van het uitvoeringsbesluit (onderdanen van derde landen met een permanente verblijfsvergunning in Oekraïne), terwijl zij behoren tot de categorie van artikel 2, lid 1, (Oekraïense onderdanen en hun gezinsleden), zijn zij in strijd met de betrokken bepalingen en moeten zij nietig worden verklaard.”

4.2. In de nota met opmerkingen antwoordt de verwerende partij als volgt:

“In een eerste onderdeel van het enig middel stelt de verzoekende partij dat haar minderjarige dochter een Oekraïens staatsburger is en dat zij op grond daarvan tijdelijke bescherming had moeten krijgen conform artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

Verweerder laat gelden dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 2, lid 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad dd. 04.03.2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan. Deze bepaling luidt als volgt:

“2. De lidstaten passen dit besluit of passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toe op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren.”

Gezien door de verzoekende partij, noch door de partner of kinderen van de verzoekende partij werd aangetoond dat zij de Oekraïense nationaliteit bezitten doch wel werd aangegeven dat zij over een permanent verblijfsrecht beschikken in Oekraïne, werd cf. artikel 2, lid 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 nagegaan of zij in veilige en duurzame omstandigheden konden terugkeren naar hun land van oorsprong, zijnde Moldavië.

Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd als volgt:
[...]

Op heden stelt de verzoekende partij dat haar minderjarige dochter, Mr.C. , de Oekraïense nationaliteit zou hebben. Ter zake wordt in het kader van het inleidend verzoekschrift een attest in het cyrillisch neergelegd.

Verweerder laat gelden dat de verzoekende partij bij haar aanvraag van 05.09.2022 op geen enkele manier heeft aangegeven dat haar minderjarige dochter de Oekraïense nationaliteit zou bezitten.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook R.v.V. nr. 509, 29 juni 2007). Verzoekende partij kan dan ook niet dienstig nadien nog nieuwe stukken voorbrengen.

Bovendien blijkt het voorgelegde attest in het cyrillisch te zijn en dus vermoedelijk ook in het Oekraïens. Zonder dat dit document vertaald wordt, kan hieruit onmogelijk worden opgemaakt of de minderjarige dochter van de verzoekende partij daadwerkelijk de Oekraïense nationaliteit heeft.

Door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie werd aldus geheel terecht geoordeeld dat de verzoekende partij onder de toepassing van artikel 2, lid 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 valt.”

4.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen. (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS)

Artikel 57/29, §1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1.

In geval van een massale toestroom of een imminente massale toestroom van ontheemden naar lid-Staten van de Europese Unie die is vastgesteld bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat is uitgevaardigd met toepassing van richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen, genieten de personen die tot de in dat besluit omschreven bijzondere groepen behoren vanaf de daarin vastgestelde datum tijdelijke bescherming.”

De bestreden beslissing weigert de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoekers in essentie omdat zij niet vallen onder de toepassing van artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit 2022/382. Deze bepaling luidt als volgt:

“1. Dit besluit is van toepassing op de volgende categorieën van personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon:

- a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven;*
- b) Staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne internationale bescherming of gelijkwaardige nationale bescherming genoten;*
- c) Gezinsleden van de in punten a) en b) genoemde personen.*

2. De lidstaten passen dit besluit of passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toe op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren.

[...]

4. Voor de toepassing van lid 1, punt c), worden de volgende personen geacht deel uit te maken van een gezin, voor zover het gezin vóór 24 februari 2022 reeds in Oekraïne een gezin was en in Oekraïne verbleef:

- a) de huwelijkspartner van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of diens niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of in de praktijk van de betrokken lidstaat niet-gehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld volgens het vreemdelingenrecht van die lidstaat;*
- b) de minderjarige ongehuwde kinderen van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of van diens huwelijkspartner, zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen kinderen die binnen of buiten het huwelijk zijn geboren of geadopteerde kinderen;*
- c) andere naaste familieleden die met het gezin samenwoonden ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden, en die op dat tijdstip volledig of grotendeels afhankelijk waren van een in lid 1, punt a) of punt b), genoemde persoon.”*

De verwerende partij stelt vast dat verzoekers en de twee minderjarige kinderen de Moldavische nationaliteit hebben en dat zij in het kader van hun aanvraag een permanente verblijfskaart voor Oekraïne hebben voorgelegd. Vervolgens gaat zij de voorwaarden uit artikel 2, tweede lid van het Uitvoeringsbesluit 2022/382 na. Zij is van oordeel dat verzoekers niet op het eerste zicht aannemelijk maken dat zij niet in staat zijn om in veilige en duurzame omstandigheden terug te keren naar hun land van oorsprong, Moldavië.

Verzoekers betogen dat de verwerende partij hen onterecht plaatst in de categorie van artikel 2, tweede lid van het Uitvoeringsbesluit 2022/382. Zij wijzen op een stuk dat afkomstig zou zijn van de Oekraïense migratiedienst en dat zou bevestigen dat hun minderjarige dochter, Mr.C., op grond van artikel 8 van de wet op het Oekraïense staatsburgerschap het Oekraïense staatsburgerschap heeft verkregen. Zij stellen dat zij bijgevolg in de categorie van het eerste lid van artikel 2 vallen, aangezien Mr. een Oekraïens onderdaan is en verzoekers, hun andere minderjarige dochter D. en hun meerderjarige zoon Mx. moeten beschouwd worden als gezinsleden zoals bedoeld in artikel 2, eerste lid, sub c van het Uitvoeringsbesluit 2022/382.

De Raad stelt in eerste instantie vast dat de bestreden beslissingen geen betrekking hebben op de meerderjarige zoon van verzoekers, zodat het middel niet dienstig kan worden aangebracht wat hem betreft.

Verder moet worden vastgesteld dat, niettegenstaande het feit dat inderdaad niet blijkt dat verzoekers zouden hebben verklaard dat hun minderjarige kind Mr. de Oekraïense nationaliteit heeft, het stuk waarnaar ze in hun verzoekschrift verwijzen als zijnde het bewijs van haar Oekraïense staatsburgerschap zich meermaals in het administratief dossier bevindt. De verwerende partij kan aldus niet gevolgd worden waar zij betoogt dat dit een nieuw stuk betreft. Haar argument dat het stuk in het Cyrillisch is opgesteld en niet vergezeld gaat van een vertaling en dat het om die reden uit de debatten moet worden geweerd (zij verwijst daarmee onmiskenbaar naar artikel 8 van het PR RvV) gaat derhalve niet op, nu het haar in de eerste plaats toekwam om in het kader van het besluitvormingsproces de door verzoekers neergelegde stukken met de nodige zorgvuldigheid te onderzoeken. Door in de bestreden beslissingen enkel melding

te maken van de Moldavische paspoorten en de permanente verblijfsvergunning voor Oekraïne, en niet van het voormelde stuk dat mogelijk een indicatie bevat dat de minderjarige dochter van verzoekers de Oekraïense nationaliteit heeft, geeft de verwerende partij geen blijk van een zorgvuldig handelen in het licht van de voorwaarden van artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit 2022/382. Het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 57/29, §1 van de Vreemdelingenwet en artikel 2 van het voormelde Uitvoeringsbesluit worden bijgevolg geschonden.

4.4. Het enig middel is in de besproken mate gegrond. De nietigheid van de bestreden beslissingen tot weigering van de machtiging tot verblijf dringt zich op. Aangezien aan verzoekers geen bevel kan worden gegeven om het grondgebied te verlaten zonder dat hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van het Uitvoeringsbesluit 2022/382 op zorgvuldige wijze werd onderzocht, worden ook de bevelen om het grondgebied te verlaten vernietigd.

5. Korte debatten

De verzoekende partij hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken gekend onder de nrs. X en X worden samengevoegd.

Artikel 2

De beslissingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot weigering van machtiging tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 12 september 2022 worden vernietigd.

Artikel 3

De vorderingen tot schorsing zijn zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS